

کارنامه سیاه وزیر کشاورزی

نگاهی به مسائل ومبارزات دهقانان وقش حزب توده ایران

مبارزات دهقانان ایران برای کسب حقوق طبیعی و برحق خود، در تاریخ مبارزات توده‌های مردم ما جای ویژه‌ای دارد. در این صحنه‌های درخشان و پرفراز و نشیب، حزب توده ایران، به مثابه حزب طراز نین طبقه کارگر ایران، در طول ۴۲ سال حیات خود همواره به عنوان سرسخت‌ترین مدافع منافع دهقانان زحمتکش ایران عمل کرده است. ارائه مثبت‌ترین و پوی‌ترین و ریشه‌ای‌ترین برنامه اصلاحات ارضی که حلی بنیادی مسئله ارضی را ممکن می‌سازد و فعالیت پرثمر و بی‌وقفه توده‌های ما در جهت تحقق بخشیدن به آن، کوشش در راه ارتقاء آگاهی دهقانان و تشکل آنان، گواه این مدعاست.

روشن است که حزب طبقه کارگر، به ویژه در کشوری چون ایران، باید نهایت توجه خود را به مسئله ارضی و دهقانی مبذول کند. زیرا دهقانان زحمتکش که نزدیک به نیمی از جمعیت کشور را تشکیل می‌دهند، نزدیک‌ترین و پوی‌ترین متحدین طبقه کارگر در نبردهای ملی و طبقاتی، ضد امپریالیستی و اجتماعی هستند. اهمیت و حساسیت مسئله ارضی و دهقانی حکم می‌کند که ما به تاریخ گذشته حزب، در این عرصه توجه لازم را داشته باشیم. ما موظفیم، نه تنها قانونمندی‌های عام تکامل اجتماعی یا قانونمندی‌های کشورهای در حال رشد و خطوط کلی مسائل ارضی و دهقانی، بلکه در عین حال ویژگی‌های جامعه ایران و حتی مناطق مختلف آن و خصوصیات مشخص و راه حل‌های مشخص این مسائل را فراگیریم.

حزب طبقه کارگر ایران، از بدو تشکیل خود، نخستین نیروی سیاسی کشور بود که مسئله اصلاحات ارضی واقعی را به سید دهقانان زحمتکش و از دیدگاه نبرد طبقاتی در شرایط مشخص جامعه ایران، مطرح ساخت و امر تکامل جامعه و بنای ایرانی آباد و مستقل را منوط به آن دانست.

اصلاح ارضی در نخستین برنامه حزب کمونیست ایران

نخستین برنامه حزب کمونیست ایران، این اصل مهم و اساسی را در صدر خود نوشته دارد:

"مصادره زمین‌های مالکین بزرگ و قتل‌الها و تقسیم بلاعرض آنها در میان دهقانان در برنامه سال ۱۳۰۶ وظیفه استراتژیک" محو کمال

بقیه در صفحه ۲

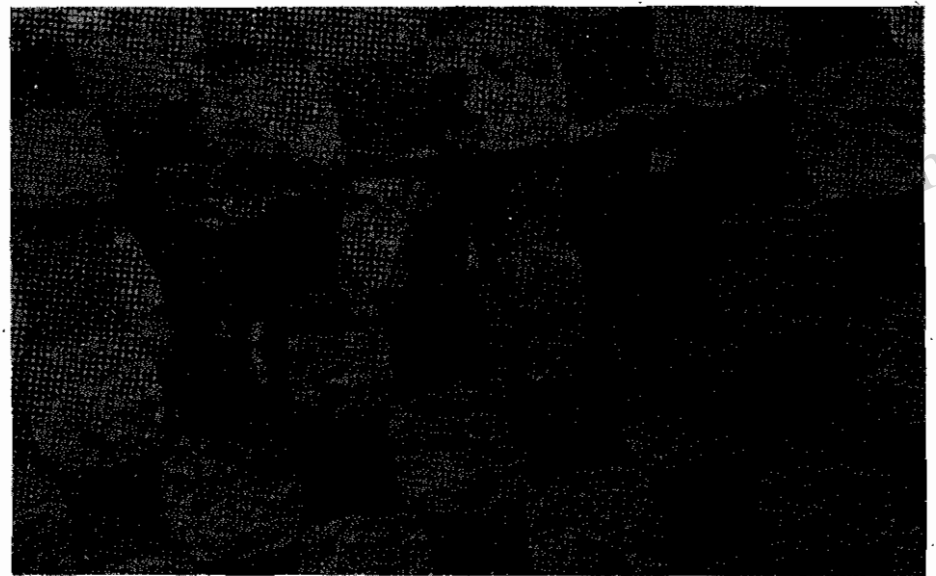
وزیر کشاورزی دولت ج ۱۰۱۰ با کمک مجلس، همچنان به اقدامات ضد مردمی خود علیه دهقانان کم زمین و بی زمین و به طرفداری از بزرگ مالکان ادامه می‌دهد.

امروز آقای زالی و همدستانش در دولت و مجلس، پس از مصاحبه‌های رنگارنگ و اظهار نظرهای متعدد در باره لزوم تضمین مالکیت و جذب سرمایه‌های راند در امر کشاورزی، به سرعت از مرحله حرف وارد عمل می‌شوند. از آن زمان که حاجی دتر زالی وزیر کشاورزی ج ۱۰۱۰، مسند وزارت را اشغال کرده، نه تنها کوچکترین تدبیری در راه بهبود زندگی سراسر رنج و زحمت کشاورزان و دهقانان محروم اتخاذ نکرد، بلکه طرحها و لویحی به مجلس پیشنهاد شد و به سرعت از تصویب گذشت که هم ناقض قانون اساسی است و

تر می‌سازد:

تبصره ۲ ماده واحده کلیه اسناد اصلاحات ارضی نیم بند ستمشاهی را که در سال ۱۳۵۰ تحت عنوان تبدیل به احسن، به زارعین صاحب نسق منتقل شده بود، از مالکیت آنها خارج می‌سازد یعنی در حقیقت دهقانان کم زمین که بسا تحمل هزارگوشه مشقت و محرومیت، توانستند اقساط شاهانه را بپردازند، اکنون به صورت اجاره دار موقت در می‌آیند. وسعت زمین‌هایی که مالکیت آنها به این ترتیب از دهقانان باز پس گرفته می‌شود ۸۰۰ هزار تا ۱ میلیون هکتار تخمین زده می‌شود.

نکته جالب توجه تبصره ۲ این ماده، اینست که اقساط پرداختی از جانب خرده مالکین مستأجر شده به مالکیت آنان را تضمین می‌کند،

اکنون به عنوان "اجرت المثل" یعنی اجاره بهیبا تلقی می‌شود و "خبرگسان و کارشناسان" موقفند از تاریخ تحویل اراضی به خرده مالکین سابق، آن را تعیین کنند و "کسری" اجاره بهیبا را در واره از مستأجر فعلی باز پس بگیرند. متن تبصره ۲ چنین است:

"کلیه املاک مزروعی که در اجرای قانون اجازه تبدیل به احسن واگذاری دهات و مزارع موقوفات عام مصوبه ۱۳۵۰/۲/۲ به زارعین صاحب نسق انتقال و بین آنان تقسیم شده و ۰۰۰ و وجهی که قبلا از طرف دولت بابت املاک مزروعی مطابق ماده واحده پرداخت شده، بابت اهدائی دولت به موقوفات محسوب و از تاریخ تحویل زمین به متصرف اجرت المثل زمین توسط کارشناس رسمی و

بقیه در صفحه ۴

هم حاصل سالها مبارزه و تلاش دهقانان ستم دیده میهن ما را بر باد می‌دهد. در واقع یکی از این مصوبات انقلاب برانداز، ماده واحده "طرح ابطال اسناد و فروش اراضی ۰۰۰" است.

مجلس با تصویب ماده واحده "طرح ابطال اسناد فروش اراضی و اماکن موقوفه"، به خاطر تصویب لایحه نیم بند اصلاحات ارضی قبلی استغفار طلبید و داغ تنگ بر پیشانی خود زد.

متن ماده واحده چنین است:

"ماده واحده: از تاریخ تصویب این قانون کلیه موقوفاتی که بدون مجوز شرعی (!) به فروش رسیده یا به صورتی به مالکیت درآمده باشد، به وقفیت خود بر می‌گردد و اسناد مالکیت صادر شده باطل و از درجه اعتبار ساقط است."

بررسی تبصره‌های این قانون، مسئله را روشن

اصلاحات ارضی انقلابی، خواست همه دهقانان زحمتکش ایران است

نگاهی به مسائل و مبارزات دهقانان و نقش حزب توده ایران

بقیه از صفحه ۱

بقایای فئودالیسم و الغای اصول ملای ارضی و تقسیم بلاعوض زمین های اریایی و وقتی و خالصه بین دهاقین تعیین شده بود .

می بینیم که اساس سیاست ارضی ، به درستی و با برداشتی طبقاتی در اسناد پسرانامه های کمیونسیت های ایران مطرح شده است . در همین حال رسیدن های ریح اول قرن حاضر نشان می دهد که :

۱- پیروزی بزرگ ایران ، همیشه با بزرگ مالکان پیوند های محکم اقتصادی و خانوادگی و شخصی داشته و زمین داری اریایی در آمیخته است ، همیشه در صف ضد انقلاب قرار گرفته و مخالف سرسخت حل مسئله ارضی بوده است .

۲- پیروزی ملی ایران نمی خواست راه خود را به سوی قدرت از طریق زدودن قطعی مناسبات اریاب - رعیتی و سوق دادن دهقانان به سوی انقلابی همه جانبه و وسیع بکشد و چه بسیا وقتی چنین جنبشی اوج می گرفت ، از آن می رسید و فاصله می گرفت و همیشه ناتوانی فلج کننده خود را در برابر یگانگی و در آمیختگی زمین داری اریایی و سرمایه داری بزرگ از یک سو و ترس و جیب خور از مردم زحمتکش و رعایای حق طلب از سوی دیگر برملا می کرد .

۳- گروه های خرد پیروزی و روشنفکران آزادی خواه میهن دوست و دمرانهای آن زمان نیز ، با آنکه گاه اهمیت مسئله دهقانی و ضرورت انجام اصلاحات ارضی و الغای اصول فئودالیت را درک می کردند و بیان می نمودند بسا این حال توجه مبهم و درجه اولی را نه ضروری بود به آن میزول نداشتند و نتوانستند بیانگر نیاز مبرم جامعه و خواست حیاتی دهقانان ششوند (جنبش خیابانی ، نهضت جنگل ، قیام کلنل ، قیام مسلحانه دهقانی الموت ، قیام لپاک خان ، قیام پادگان سلماس ۰۰۰) .

۴۳ سال قبل وقتی حزب توده ایران فعالیت خود را آغاز نمود که اریابان فئودال حاکم مطلق بوده و با در آمیختگی با سرمایه داران بزرگ ، هیئت حاکمه را تشکیل می دادند (در مجلس پانزدهم از ۱۳۲۱ نماینده ۶۲ تن مالک بزرگ بودند) . آنها در دهات بساط غارت و ستم بی سابقه ای را به راه انداخته و دهقانان را در عقب ماندگی مادی و معنوی باور نکردنی نگه داشته بودند .

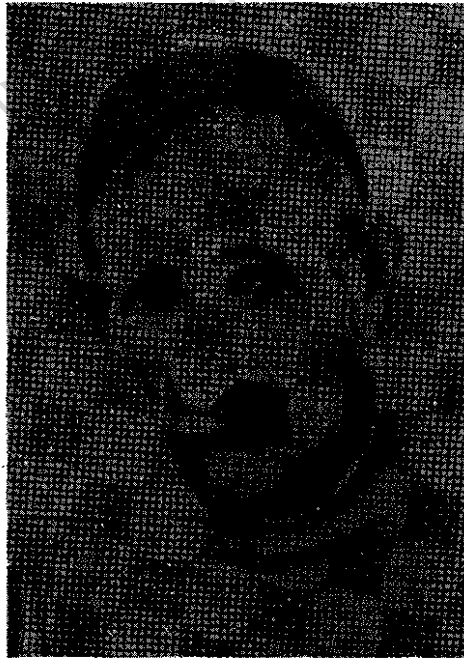
سرکوب قیامهای دهقانی

دیکتاتوری رضا شاه ، قیام های دهقانان را سرکوب کرد ولی علی رغم خونریزی های بی حساب نتوانست مبارزه متنوع آن ها را نابود کند در یک جا بهره مالکانه داده نمی شد ، در جای دیگر دهقانان از اطاعت فرمان اریاب سرپیچی می کردند جای دیگر سبوسات نمی دادند یا حاضر بسسه بیگاری نمی شدند . حوادثی نظیر اعتراضیه مالکان و سوزاندن خرمن مالک و تصرف محصول اریایی نیز دیده می شد . این جنبش که با فرار

رضا شاه (شهریور ۲۰) و انفجار حاصله در محیط سیاسی و اجتماعی ایران ، ابعاد کمی و کیفی تازه ای می یافت ، توسط حزب جدید التاسیس توده ایران (مهر ۱۳۲۰) می بایست سازمان یابد ، رهبری شود و با شعارهای مشخص مجسز گردد .

وظیفه حزب در زمینه سازماندهی این جنبش به ویژه از آن جهت دشوار و مهم بود که این جنبش در آغاز خود ، از ابتدائی ترین ساده ترین تا عالی ترین شکل ، یعنی قیام مسلحانه را ، در نقاط مختلف و زمانهای مختلف در برمی گرفت . و فعالیت حزب در شرایط بسیار مشکل فعالیت علنی و مخفی انجام می شد (با توجه به غیرقانونی شدن حزب در سال ۱۳۲۷) با این حال ، حزب توده ایران توانست به مدت ۱۲ سال ، یعنی تا سال ۳۲ اقدامات پرازشی به عمل آورد و موفقیت های بزرگی در زمینه کار توده ای کسب کند (که به صورت تشکیل اتحادیه های دهقانان وابسته به حزب توده ایران و پس از غیرقانونی شدن ، به شکل سازمان علنی انجمن کله که دهقانان ایران بود) .

کنگره اول حزب (مرداد ماه ۱۳۲۳) ، ضمن تعیین مشی عمومی سیاسی حزب اعلام کرد که : " اکنون دیگر هنگام آن رسیده که حزب توجه خاصی به کار در روستاها معطوف سازد " .

دهقانی از دره الموت: پانزدهم چشم انتظار زمین و عدالت

داس بزرگ

(شعری که در نشریه دهقانی زمین آزادی سی سال قبل چاپ رسیده است)

آبچه از راه کن اشراف را مفتاناسا هست ، مشتدبیر
آبچه گردانده تاریخ را عزم ملت هاست ، پتک کارگر
آبچه بار کارگر باشد برزم بیل دهقانت ، داس بزرگ

و تشکیل " سازمان مرکزی اتحادیه دهقانی ایران " ، وابسته به حزب که در دوم مهرماه ۱۳۲۳ با شعار " دهقانان ایران بیدار شوید " اساسنامه اتحادیه را منتشر نمود و در اساسنامه ضمن تأکید بر وحدت مبارزات صنفی تجیده های دهقانی بر لزوم مبارزه سیاسی آن ها نیز تأکید شد .

این اتحادیه در روستاهای گیلان و مازندران و کرمان و خراسان و همدان و کرمانشاه و اصفهان و فارس و قزوین و اراک و یزد سازمان گسترده ای داشت و رشد فعالیت حزبی در میان دهقانان امید بخش بود . در اتحادیه تهران ، ۱۵۰ هزار نفر نام نویسی کرده بودند . در ملایر سازمانهای مستحکم ، علیه نیروهای ژاندارم مسلحانه رزمیدند و در نقاط دیگر کار به زد و خورد های مسلحانه کشید .

حزب توانست با جمعیت دهقانی " مختلط ملی " که یک سازمان مترقی و پایگاه عبدهاش در روستاها بود ، در آبان ماه ۱۳۲۵ ، یک وحدت سازمانی به وجود آورد و فقط در زرنند ۱۵۰۰ نفر از دهقانان عضو جمعیت به حزب ما و اتحادیه ملحق شدند .

اولین اصلاحات ارضی بنیادین

نقطه اوج مبارزات دهقانی در سال های ۲۵-۲۱ ، دستاوردهای درخشان نهضت آذربایجان و اصلاحات ارضی توسط حکومت ملی در این منطقه بوده هم ستون فقرات سیاست دهقانی هیئت حاکمه را شکست و هم ضربه خردکننده ای بر شالوده نظام اریاب - رعیتی وارد کرد . و برای اولین بار اصلاحات ارضی بنیادی به دست دهقانان و به سود منافع دهقانان اجرا شد .

طبق ماده اول قانون " مصادره اموال " مصوبه پهن ۱۳۲۴ تمام اراضی و اموال فراریانان از آذربایجان مصادره می شود . ماده ۷ این قانون " خرید و فروش و انتقال و هبه و مصالحه امیال ، اعم از منقول و غیر منقول از ۱۲ شهریور ۲۴ را باطل اعلام کرد " و به این ترتیب جلوی هرگونه سوء استفاده و دزد و کلک مالکان گرفته شد . طبق ماده ۱۰ " املاک مزروعی و مراتع و قطعسات و آب چشمه و قنات و رودخانه و باغها مصادره شد " . و به روستائیان واگذار گردید .

این رویدادها ، چون رعد در سراسر کشور پیچید و دهقانان بیش از پیش بیدار و متشکل شدند . پس از اعلام غیرقانونی شدن حزب در سال ۱۳۲۷ منحل شدن اتحادیه های دهقانی ، انجمن کمک به دهقانان ایران ، با تشکیلات علنی و روزنامه مخصوص " انتقاد " توانست کار مهمی از پیش ببرد . و در فاصله ۲۲-۲۷ ، حزب توانست بسیاری از تخدیات مالکان را جلوگیری و امتیازاتی برای دهقانان بسب کند . از جمله ۱۵٪ تخفیف بهره مالکانه و تقسیم پنجاه دهکده در سنجج بقیه در صفحه ۳

نگاهی به مسائل و مبارزات دهقانان و نقش حزب توده ایران

بقیه از صفحه ۲

(بنا به نوشته روزنامه ستاره تیرماه ۳۱) موفقیت حزب در عرصه تشکل دهقانان تا حدی بود که میتینگ بزرگ اول ماه مه ۱۳۳۰ با شرکت توده ۸۰ هزار نفری دهقانان در کنار پیشه و ران و کارگران برپا شد و وقتی کاندیدای حزب عباسزاد رشت بود ، مورد استقبال هزاران تن از مردم رودبار قرار گرفت (فروردین ۱۳۳۱) . در اواخر این دوره مبارزات دهقانی در مناطق مختلف کشور در حال گسترش بود .

کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ به این مرحله نبرد نیز پایان داد . سازمانهای حزبی در هم شکستبه شد . سازمانهای دمکراتیک علنی تارومار شدند و وجود این آتشحق طلبی همچنان در قلب دهقانان شعله ور بود .

رژیم شاه زیر فشار خواست های دهقانان ناچار دست به رفرم از بالا زد . این اصلاحات ارضی نیم بند و ناقص ، در هر حال ثمره فرعی مبارزات پر شور دهقانان و کوششی برای جلوگیری از اعتلای جنبش دهقانی و انفجار از پائین بود .

پرخورد حزب توده ایران با مسئله ارضی

برخورد متکامل حزب توده ایران با مسئله ارضی و دهقانی از نخستین طرح برنامه حزب تا به امروز به خوبی آشکار و مشخص است .

۱- در نخستین طرح برنامه که بلافاصله پس از تشکیل حزب ارائه شد ، به علت وظائف خاص نبرد ضد هیئتی و خطر بازگشت دیکتاتوری (۱۳۲۰) خواست های دهقانان در زمینه ارضی به شکل بسیار معتدل بیان شده و نمی توانست تصویر جامعی از یک برنامه ارضی به دست دهد . در ماده ۴ طرح برنامه حزب " تنها اصلاحات لازمه رطربزاستفادهاز زمین و زراعت و بهبود بخشیدن به وضع زارعین و دهقانان طلب شده و در ماده ۸ " ضبط اموال و اراضی پادشاه سابق به نفع ملت ایران " گنجانیده شده بود .

۲- سال بعد در برنامه مصوب کنفرانس ایالتی تهران (۱۳۲۱) هدف های برنامه های حزب در مسئله ارضی دقیق تر شده و در ماده سوم این برنامه " تقسیم بلاعوض املاک خالصه و املاک اختصاصی رضا شاه بین دهقانان ، باز خرید املاک اربابی و تقسیم بلاعوض آن ها میان دهقانان طلب می گردد .

۳- حزب پس از به وجود آوردن سازمان علنی خود تحت عنوان اتحاد به دهقانان در برنامه خود چنین نوشت :

" باز خرید املاک بزرگ و تقسیم بلاعوض آن در میان دهقانان بی زمین و کم زمین ، تقسیم بلاعوض زمین های خالصه و الخای روابط موجود ارباب و رعیتی "

۴- چند سال بعد نه نبرد ضد امپریالیستی اوج گرفت و انجمن کمک به دهقانان ایران ، به جای اتحاد به دهقانان به وجود آمد در نامه

سرگشادهای که به دستر صدق نخست وزیر وقت نوشته شد چنین آمده است :

" نه تنها باید به دهقانان بی زمین و کم زمین مساعدت کرد تا بتوانند از خود آب و ملک داشته باشند ، بلکه به خرده مالکین و دهقانان دولت مند نیز باید کمک کرد تا از زیر فشار مالکین بزرگ و تعدیات مأموران دولتی آزاد شوند . درک اهمیت یک جبهه وسیع از نیروها که می توانستند در نبرد ضد امپریالیستی شرکت کنند دقیقاً مورد توجه قرار می گیرد و علاوه بر دهقانان کم زمین و بی زمین ، کمک به کشاورزان خرده پل نیز رعایت می شود .

حملات بی پایه و افترا آمیز به حزب توده ایران

مخالفان ناآگاه یا کور دل حزب مادر حملات بی پایه و افترا آمیز خود به حزب توده ایران از جمله این " ایراد " را وارد می کنند که گویا حزب توده ایران اصلاحات ارضی شاه را " مترقی " ارزیابی کرده و گویا از آن پشتیبانی کرده است !!

چنین تهمت بی اساسی ، تنها برای خام کردن کسانی می تواند شرف واقع شود که کمتر آشنائی با سیاست و روش حزب ما در پانزده سال آخر عمر رژیم منحوس گذشته نداشته و تعداد نخواهند اطلاع در این زمینه به دست آورند . کلیه اسناد رسمی حزب ما ، اعلامیه های کمیته مرکزی و تصمیمات پلنیم ها ، مقالات عدیده روزنامه " مردم " و مجله " دنیا " و همچنین برای آن ها که برنامه های پیک ایران " را به یاد دارند ، گفتارهای مرتب آن رادیو که ناشر روزانه افکار و نظریات حزب توده ایران بود ، گواهی است که حزب ما با چه پی گیری و قاطعیتی افسانه " اصلاحات ارضی " رژیم را فاش ساخت و در اوج عوام فریبی ها ، ماهیت ناپستیماری و خصلت ضد دهقانی آن را بر ملا نبرد . نبرد ما علیه این " شاه بیت " انقلاب سفید بی تزلزل ، ریشه ای ، دائمی ، اصولی و مایه مباحث است .

انچه رژیم شاه انجام داد یک عقب نشینی برای تثبیت رژیم با روشی آشکارا ضد دهقانی بود . کوششی بود نخواستیم کاری برای بسط مناسبات بهره کشی سرمایه داری که هرگز نتوانست و نمی توانست مسئله ارضی را حل کند . انجام این اصلاحات محرم ماندن اکثریت بزرگ دهقانان (از زمین) قشرمندی های در دناک تازه در ده ، توزیع مجدد مالکیت عا ، همپیچندی با انحصارات و رخنه امپریالیسم در کشاورزی ، عواقب سوء اجتماعسی (نظیر فقر و مهاجرت شدید روستائینی و انحطاط و زوال زراعت و دامداری) را به همراه آورد . پائین آمدن تولیدات کشاورزی و دامی و رشد صعودی واردات مواد غذایی از کشورهای امپریالیستی نتیجه طبیعی این سیاست بود که هم اکنون نیز با ابعاد افزون تری ادامه دارد و عجز

و ناتوانی رژیم کنونی در حل مسئله ارضی به آن وسعت خطرناکتری بخشیده است .

حزب ما در همان بجهت انقلا ب سفید به این نتیجه رسید و اعلام کرد که :

" اصلاحات ارضی واقعی و بنیادی تنها می تواند توسط یک حکومت ملی و دمکراتیک در رابطه با نبرد عمومی علیه امپریالیسم با شرکت و به دست و به نفع دهقانان زحمتکش انجام شود .

۵- برنامه مصوب پلنیم پانزدهم (تیرماه ۱۳۵۴) مسئله ارضی را به طور همه جانبه طرح کرده و با واقع بینی خاطر نشان کرد :

" حل مسئله ارضی به سود دهقانان بی زمین و کم زمین و به سود تمام جامعه همچنان در دستور روز مبارزه باقیست "

در اعلامیه کمیته مرکزی حزب توده ایران (ماهنامه " مردم " خرداد ماه ۱۳۵۲) به مناسبت اعلام خاتمه یافتن اصلاحات ارضی رژیم و پیرامون ارزیابی آن گفته می شود که ما :

" طرفدار انجام یک رفرم ارضی بنیادی و همه جانبه توسط دولت ملی و دمکراتیک و پسر اساس منافع طبقاتی دهقانان زحمتکش و پسر شرکت خود آنان هستیم "

حل مسئله ارضی ؛

وظیفه اصلی یک دولت ملی

چهار سال قبل از پیروزی انقلاب ۵۷ ، حزب توده ایران وظیفه یک دولت ضد امپریالیستی و مردمی را طی برنامه خود (ماده ۸ فصل ۱ بخش ۴) برای حل مسئله ارضی ، چنین پیش بینی می کند :

" اجرای اصلاحات ارضی بنیادی ، از طریق مصادره زمین های متعلق به زمین داران بزرگ و ملی کردن موسسات بزرگ کشاورزی و دام پروری ، دایر کردن زمین های بایر و مرات و هرگونه زمین قابل کشت به منظور تأمین زمین کافی برای دهقانان بی زمین و کم زمین ، تضمین مالکیت دهقانی ، کمک همه جانبه به ایجاد شرکت های تعاونی تولیدی دهقانی مجهز به تکنیک و شیوه علمی تولید ، تأمین و تسهیل اعتبارات دولتی برای دهقانان ، گسترش شرکت های تعاونی فروش و مصرف به سود دهقانان ، گسترش تولیدات کشاورزی و تنظیم قیمت عادلانه برای محصولات کشاورزی ، به کار بردن کلیه وسایل و ابتکارات لازم برای حل مسئله آب ، الخای وام ها ، اقساط زمین و دیگر تحمیلاتی که توسط مالکان و دولت علیه دهقانان به عمل آمده " خود نشان دهنده تکامل برنامه حزب از جهت تأمین استقلال اقتصادی و قطع مد اخلات انحصارات امپریالیستی و تأمین حقوق دمکراتیک و حق کامل زحمتکشان برای تشکیل اتحاد به های دهقانی و مصادره و ملی کردن موسسات و انحصارات و امسوال خاندان پهلوی و سایر خائنین به خلق و میهن و حل مسئله ارضی در گذر یک سیاست اقتصادی و مالی و اعتباری صحیح و سالم علمی و طبقاتی است " که تماماً در سال ۱۳۵۴ جز " لایتنکی از سیاست ارضی حزب به حساب می آید .

۶- در طرح پیشنهادی برای تشکیل

بقیه در صفحه ۴

کارنامه سیاه وزیر کشاورزی

بقیه از صفحه ۱

خبره، تعیین و محاسبه وجوه پرداختی قبلی متصرف، تهاتر و کسر یا اضافه آن محاسبه خواهد گردید."

به این ترتیب روستائیان زحمتکش که برای کسب طبیعی ترین حقوق خود، یعنی تصاحب زمینی که یک عمر روی آن کار کرده و عرق ریخته‌اند و سالها به حکومت سلطنتی باج و قسط پرداخته‌اند، به یکباره به خاک سیاه می‌نشینند. تبصره ۳ این قانون، ابعداد قاجحه آمیز آن را روشن تر می‌سازد. بر اساس این تبصره، از صد ها هزار صاحب خانه سکنی و یا قطعه زمین کوچک سلب مالکیت می‌شود و همگی به مستأجر تبدیل می‌شوند. متن تبصره مذکور چنین است: "کسانی که زمین یا خانه مسقوسه‌ای را بدون اطلاع از واقعیت از اشخاص حقیقی یا

حقوقی خریداری نموده و به موجب این قانون اسناد مالکیت آن باطل می‌شود می‌تواند برای دریافت خسارت وارده به فروشنده رجوع نماید. در صورتی که متصرف طبق تبصره ۱ این قانون تقاضای اجاره نماید سازمان اوقاف از تاریخ تصویب این قانون یا متصرف تنظیم اجاره نماید." داستان به همین جا خاتمه نمی‌پذیرد و محرومین جامعه باید تاوان بیشتری در قبال شرکت ایثار گزاره خود در انقلاب و سرنگون کردن رژیم منحط پهلوی به جانشینان خلف آن‌ها بپردازند. در تبصره ۵ قانون مذکور چنین آمده است: "به سازمان اوقاف اجازه داده می‌شود که صلاحیت اجتماعی، سیاسی و اخلاقی کسانی را که از موقوفات بهره‌نوی استفاده می‌کنند، بررسی نماید و در صورت عدم صلاحیت از آنان خلع ید

نماید." این تبصره، علاوه بر آنکه اصل ۲۳ قانون اساسی را در زمینه آزادی افکار و عقاید، آشکارا نقض می‌کند، تعیین "صلاحیت اجتماعی، سیاسی و اخلاقی" مالکین از زمین ساقط شده را به عهده سازمان اوقاف وامی‌گذارد. به این ترتیب اگر خرده مالک سابق که ناگزیر است برای تأمین معیشت خود و خانواده‌اش، اکنون به "مستأجری" سازمان اوقاف درآید، کمترین اختلاف عقیدت‌سی و سلیقه‌ی با "موجر" خود داشته باشد، صلاحیت "مستأجری" نخواهد داشت و باید کوله بساار محقر خود را به دوش گذارد و راهی حاشیه شهرهای بزرگ شود.

و بالاخره تبصره ۶ ماده واحده مذکور، دست وزیر کشاورزی را در تاخت و تاز بیشتر برای تدارک پس‌گرفتن تمامی دست‌آورد‌های دهقانی انقلاب باز می‌گذارد و می‌گوید:

"کلیه قوانین و مقررات مغایر با این ماده و تبصره‌های آن لغو و کان لم یکن می‌بایند. وزارت کشاورزی و سازمان اوقاف موظفند آیین‌نامه اجرائی این قانون را تهیه و پس از تصویب هیأت دولت به اجرا در آورند."

چنین است حاصل کار هر نیکت وزیر جدید کشاورزی ناضر بر تصویب این قبیل طرحها که به نوبه یا جای پای توکلی، وزیر سابق ضد کارگر می‌گذارد. در مدت کم تصدی وی در این پست، شهرهای کشت منحل می‌گردند (اطلاعات ۱۰/۲۹/۶۲) جهاد سازندگی به وزارت خانه و به چوید ست دولت ضد دهقان بدل می‌گردد و وزیر بزرگ مالکان و سرمایه‌داران در شورایی عالی کشاورزی، حمایت بیشتر برای فراهم نمودن زمینه جهت سرمایه‌گذاری در کشاورزی توسط بخش خصوصی و تضمین مالکیت را طلب می‌کنند. (شورای عالی کشاورزی در حضور نخست‌وزیر دیهان ۱۱/۲/۶۲)

انجام چنین اقدامات و تصویب مواد واحد ه از این قبیل، ادامه منطقی روند بازگشت رهبران خائن ج ۱۰ از راه انقلاب و مردم است. از همین روست که برنامه اصلاحات ارضی فراموش می‌گردد. زمین‌های تقسیم شده بین دهقانان، به یک بزرگ مالکان غاصب بازپس داده می‌شود و دقیقاً پسرای رسیدن به این اهداف است که بهترین فرزندان کشور ما، توده‌های میهن دوست، به بنده کشیده می‌شوند و تحت شکنجه‌های حیوانی قرار می‌گیرند. در بیدادگاه‌های رسوا به محاکمه کشیده می‌شوند و به اعدام محکوم می‌گردند. با ظاهر سازی و عوام فریبی نمی‌توان خسروش توده‌های آگاه کارگران و دهقانان را سد کرد. تاریخ به راه خود می‌رود.

نگاهی به مسائل و مبارزات دهقانان و نقش...

بقیه از صفحه ۳

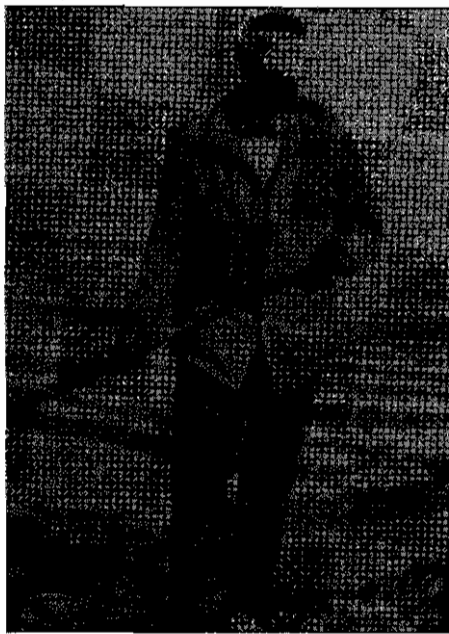
"جبهه متحد خلق" مصوب پلنوم شانزدهم: "اجرای اصلاحات ارضی بنیادی از طریق مصادره زمین‌های متعلق به زمین داران بزرگ، ملی کردن موسسات بزرگ خصوصی کشاورزی و دایر کردن زمین‌های بایر به منظور تأمین زمین کافی برای دهقانان و ملی کردن موسسات کشت و صنعت" به عنوان راه برخورد با مسئله مالکیت بزرگ ارضی قید گردیده است.

۷- در طرح و برنامه مصوب پلنوم هفدهم، سال ۱۳۶۰ اشاره دقیق به موارد مختلف نکات اصلی مسائل کشاورزی پس از حل مسئله ارضی مانند مسائل دامپروری، جنگل و مرتع‌عشایر و تماشای ها در چارچوب راه رشد عمومی کشور و حل مسئله مالکیت وسایل تولید در مرحله کیفیتا جدید انقلاب ایران قرار می‌گیرد و آن را با استقلال اقتصاد و نبرد قاطع ضد امپریالیستی، سمنگیری "غیر سرمایه‌داری" و برنامه ریزی علمی مجموعه اقتصاد مربوط کرده، تکامل می‌بخشد.

حل مسئله ارضی، خواست مبرم روز است

۸- حزب ما در آستانه پنجمین دهه حیات خود و در شرایطی که بهترین فرزندان خود را در زیر ددمنشانه ترین شکنجه‌های قرون وسطایی هیئت حاکمه قسری و راستگرا دارد، در اسناد پلنوم هجدهم خود که نشانه بارز آداب حیات سیاسی درخشان حزب در این وضعیت خصام است در زمینه‌های اقتصادی، در بند ۷ قطعنامه مصوبه به پلنوم هجدهم خواستار:

"اجرای اصلاحات ارضی بنیادی، از طریق مصادره زمین‌های متعلق به زمین داران بزرگ، دایر کردن زمین‌های بایر به منظور تأمین زمین کافی برای دهقانان بی‌زمین و کم زمین کشاورزی که به عنوان کارگر در مزارع کار می‌کنند و تضمین مالکیت دهقانی" است و همچنان که ملاحظه می‌شود ضمن تأکید بر موارد اساسی قید شده در برنامه‌های پلنوم های ۱۵، ۱۶، ۱۷، خود متضمن نکته کامل تری در جهت حقوق کارگران کشاورزیست.

دهقانان زحمتکش ایران! برای حفظ دست‌آورد‌های انقلاب خود، در برابر زمین‌داران بزرگ و حامیان آنان متحد شوید!